

Arrest

nr. 261 921 van 8 oktober 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. PIRARD
Rue Tisman 13
4880 AUBEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 13 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat O. PIRARD verschijnt voor verzoeker, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 11 oktober 2018 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 10 april 2019 om internationale bescherming. Op 23 december 2019 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot beëindiging van de behandeling van het verzoek omdat verzoeker geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping voor een persoonlijk onderhoud.

1.2. Op 1 maart 2021 dient verzoeker, zonder België te hebben verlaten, een tweede verzoek in om internationale bescherming. Nadat hij op 19 april 2021 een beslissing houdende een ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) neemt, beslist de commissaris-generaal op 17 juni 2021 tot weigering van de

vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Rajbari. In 2001 zou u lid geworden zijn van de politieke partij "BNP" (Bangladesh nationalist Party). U zou aangewezen zijn als publicity secretary van uw ward (wijk). In 2008 zou u door politieke tegenstanders betrokken zijn in een politieke aanklacht. Uw advocaat regelde een pre-arrest bail voor u. In januari 2016 zou u omwille van, uw politieke, activiteiten aangeklaagd zijn voor de moord op uw buurman. Vanaf dan zou u ondergedoken geleefd hebben en dit op verschillende plekken. In november 2017 zou u Bangladesh met gebruik van uw eigen paspoort verlaten hebben. U zou naar Tsjechië gegaan zijn waar u enige tijd in een schoenenfabriek gewerkt zou hebben. Hierna zou u in september 2018 naar België gekomen zijn. Op 10/04/2019 diende u een eerste verzoek tot internationale bescherming in. Daar u niet inging op de uitnodiging van het CGVS, werd dit verzoek op 26/12/2019 beëindigd. Zonder teruggekeerd te zijn naar Bangladesh diende u op 01/03/2021 een tweede verzoek in, dat door het CGVS ontvankelijk werd verklaard. U legde geen enkel document neer ter ondersteuning van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde aan astma te lijden en toonde hiertoe enkele voorschriften. Het CGVS kan aanvaarden dat het niet gemakkelijk is om astma een mondkapje te dragen, maar dit stond uw gehoor op geen enkele manier in de weg, temeer u tijdens het gehoor voor het CGVS, na toepassing van de heersende veiligheidsmaatregelen wegens de Covid-epidemie, in staat was uw mondkapje af te zetten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde dat u vervolging vreest in Bangladesh omwille van uw politieke activiteiten. Om verschillende hieronder vermelde redenen kan het CGVS hier echter geen enkel geloof aan hechten.

Vooreerst was u niet in staat om uw identiteit aan te tonen. U legde namelijk geen enkel identiteitsdocument neer. Nochtans verklaarde u ver verschillende van deze documenten te beschikken. U gevraagd achter uw paspoort verklaarde echter stereotiep dat u dit aan uw smokkelaar diende af te geven. U heeft dit verlies echter nooit aangegeven bij de politie of uw ambassade zodat uw bewering dat uw smokkelaar uw paspoort toegeëigend heeft een blote bewering is. Tevens verklaarde u over een Bengaalse identiteitskaart te beschikken. Deze zou ook door uw smokkelaar afgenomen zijn, wat tevens een blote bewering is daar u ook dit verlies nooit heeft aangegeven. Hoewel u ondertussen al bijna drie jaren verblijft in België, heeft u nog geen moeite gedaan om identiteitsdocumenten te laten overkomen. Dat u van de nood hiervan niet op de hoogte was, is onwaarschijnlijk, temeer tijdens uw gehoren voor de DVZ stevast achter identiteitsdocumenten gevraagd wordt (CGVS, p 4-5). U kunt dus op geen enkele manier uw identiteit aantonen, wat uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede komt.

Ten tweede diende u uw verzoek om internationale bescherming pas laattijdig in. U verklaarde in september 2018 in België aangekomen te zijn (een bewering die u overigens ook op geen enkele manier weet te staven), maar u verzocht pas om internationale bescherming in april 2019. U gevraagd waarom u zolang wachtte verklaarde u nogal laconiek dan men u toen pas vertelde dat u deze bescherming kon aanvragen. Dit lijkt weinig waarschijnlijk.

U verklaart immers uw land van herkomst verlaten te hebben omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Men kan er dan ook vanuit gaan dat u van zodra u zich in een veilig derde land bevindt, u de bescherming van dit land zou inroepen en niet dat u nog meer dan een half jaar wacht, wat de ernst en

de dringendheid van uw vrees ondermijnt. Ook de vaststelling dat u tijdens uw verblijf van naar eigen zeggen een jaar in Tsjechië daar nooit om bescherming verzocht, doet enkel uw vrees verder teniet.

Wat betreft deze vrees voor vervolging, kan ten derde worden opgemerkt dat de basis voor de juridische problemen die u kende, nl. uw politiek activisme, volstrekt ongeloofwaardig is. U beweerde sinds 2001 lid te zijn van de BNP. U gevraagd achter de betekenis van deze afkorting, gaf aan hier geen idee van te hebben (CGVS, p. 7-8). Dit is des te vreemder daar u beweerde een publiciteitssecretaris te zijn, die mensen diende te overtuigen om bij de BNP te gaan. Daar u dit toch jarenlang uitoefende, zou men toch minstens mogen verwachten dat u de exacte naam van uw politieke partij zou kennen. Wat betreft uw taken bleef u overigens ook uiterst oppervlakkig. U verklaarde mensen te moeten overtuigen om bij de partij te gaan, maar wanneer u gevraagd werd hoe u de mensen hiervan wist te overtuigen, bleef u uiterst oppervlakkig. U zou tegen de mensen gezegd hebben dat het goede partij en dat ze de mensen helpt van zodra ze de macht hebben. Daar dit iets is dat elke partij zou verklaren werd u gevraagd, wat de BNP juist voor de mensen kon doen, maar hier moest u het antwoord schuldig blijven. Voorts kan er niet om de vaststelling heen dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over uw politieke functie. Voor het CGV S beweerde u immers "publicity secretary" te zijn in ward no 5 (CGVS, p. 8). Echter voor de DVZ verklaarde u nog duidelijk dat u een "general- secretary" was en dit voor de landbouwers op union-niveau (een hoger administratief niveau, zoals u verduidelijkte (CGVS, p.9). U hiermee geconfronteerd, beweerde dat dit allemaal hetzelfde was. Zowel de titels, verantwoordelijkheden als het niveau waren blijkbaar onderling inwisselbaar, een weinig waarschijnlijke bewering daar ze het nut van een hiërarchie binnen een politieke partij teniet zou doen. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw politiek activisme aan de basis zou liggen van uw beweerde juridische problemen.

Dit heeft logischerwijze dan ook gevolgen voor de geloofwaardigheid van uw juridische problemen. Ten vierde kan immers enkel vastgesteld worden dat u ook hierover zeer tegenstrijdige en volstrekt ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Voor het CGVS verklaarde u duidelijk dat er twee aanklachten tegen u zouden bestaan: de eerste uit 2008 wat u beschreef als een politieke aanklacht en een tweede uit 2016 waarin u beschuldigd werd van de moord op uw buurman (CGVS, p. 5). U bevestigde nog dat het hier om twee aanklachten ging en tevens gaf u aan nooit veroordeeld te zijn in enige aanklacht. Dit is echter in schril contrast met uw verklaringen zoals u deze aflegde voor de DVZ bij uw eerste verzoek. Hier liet u immers optekenen dat er inderdaad twee aanklachten tegen u zouden bestaan: in 2012 zou u van een bomaanslag beschuldigd zijn en in 2018 na uw vertrek uit Bangladesh, en hier was u heel specifiek in, een tweede, politieke aanklacht (DVZ- vragenlijst 3.2, dd. 22/10/2019). Bovendien liet u bij uw tweede verzoek voor de DVZ nog optekenen dat er 3 aanklachten tegen u zouden bestaan (DVZ-verklaring volgend verzoek 16, dd. 26/03/2021). Hiermee geconfronteerd, paste u uw verklaringen op verschillende manieren aan. Eerst beweerde u dat men u dit nooit gevraagd zou hebben. Daar dit tot het standaardvragenpakket van de DVZ hoort, is deze bewering volledig naast de kwestie, iets waar u op gewezen werd. Daarna beweerde u dat men op het CGVS niet specifiek naar alle aanklachten gevraagd had, waardoor u de aanklacht die na uw vertrek tegen u ingediend was, niet had vermeld. Daar deze bewering gemakkelijk viel te ontcrachten door u te verwijzen naar de herhaaldelijke vraagstelling naar de hoeveelheid klachten tegen u, beweerde u dan maar dat men u ten tijde van uw eerste gehoor voor de DVZ nooit had gewaarschuwd dat u deze zelfde verklaringen nogmaals in de toekomst diende af te leggen. Dit excuus is echter al te ver gezocht. Immers gaat het hier om zaken die u meemaakte en die u er toe bewogen om uw land van herkomst te verlaten. Het is dan ook logisch dat uw verklaringen over het aantal aanklachten, de datum en de aard eender zijn op enig moment dat deze vragen u gesteld zouden worden, iets wat hier zeker niet het geval is (CGVS, p. 6). Uiteindelijk beweerde u dan maar dat er drie aanklachten tegen u zouden bestaan, ingediend in 2008, 2016 en 2018. U gevraagd naar de stand van zaken in deze aanklachten kon geen enkel ander detail verschaffen dan dat ze lopende zijn. Zo wist u niet voor welke rechtbank ze behandeld werden, of welke rechter hierover uitspraak doet. Ook legde u geen enkel document neer dat de procedures van deze aanklachten of het bestaan zelve er van zouden kunnen aantonen. Dat men u hier nooit achter gevraagd zou hebben, is geen vallabel excuus en uw bewering dat u er nu wel eens achter zou gaan vragen, lijkt enkel een poging tot het rekken van de procedure. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering dat u juridisch vervolgd zou worden in Bangladesh.

U heeft uw asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw relaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van

herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Het middel is als volgt onderbouwd:

"Verzoekster verklaart dat zijn tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen in het CGVS en in IBZ zijn in verband met concentratie probleem omwille het gebruik van een mondmasker met astma problemen.

Het is correct dat het jaarslag 2008-2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zegde:

« De Raad herinnerde eveneens geregeld aan het feit dat het algemene rechtsbeginsel volgens hetwelk de bewijslast bij de verzoeker ligt, van toepassing is op het onderzoek van de asielaanvragen (RvV 10.09.2008 nr 15741; RvV 25.09.2008 nr 16363, RvV 17.10.2008 nr 17319) Hij herinnert er echter even regelmatig aan dat « inzake asiel algemeen wordt aanvaard dat het vaststellen van de feiten en de gegrondheid van de vrees kan gebeuren op basis van de verklaringen van de verzoeker alleen om voorwaarde 'dat deze afdoende coherent en vrij van wezenlijke tegenstrijdigheden zijn om overtuigend te zijn (RvV 11.11.2008, nr 18988 ... » (p.80)

Maar de RVv heeft al beslist dat de commissaris-generaal zijn beslissingen zorgvuldig moet voorbereiden en stoelen op een correcte en volledige beoordeling van de feiten en omstandigheden overeenkomstig artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, quod no in casu (HvJ 5 september 2012, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/1, Y en Z, pt. 75-77).

Gelet op voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad heden aan essentiële elementen om te komen tot in de artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

In deze zaak is er absoluut geen poging van het CGVS om te weten is de Verzoekster politiek actief in het partij BNP en dat hij juridisch vervolgt zou worden in BANGLADESH

Er is ook geen studie over het verblijfplaats van de verzoekster in zijn land van herkomst.

Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet."

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Bangladesh, te hebben verlaten omdat hij daar vervolging vreest omwille van zijn politieke activiteiten. Verzoeker zou in 2001 lid geworden zijn van de politieke partij BNP (Bangladesh nationalist Party) en zou aangewezen zijn als *publicity secretary* van zijn wijk. In

2008 zou hij door politieke tegenstanders betrokken zijn in een politieke aanklacht. Zijn advocaat zou een “pre-arrest bail” voor hem geregeld hebben. In januari 2016 zou verzoeker omwille van zijn politieke activiteiten aangeklaagd zijn voor de moord op zijn buurman en vanaf dan op verschillende plekken ondergedoken hebben geleefd. In november 2017 zou hij Bangladesh verlaten hebben.

Blijkens de motieven van de bestreden beslissing is de commissaris-generaal van oordeel dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers vrees voor vervolging omwille van zijn politieke activiteiten omdat (i) verzoeker niet in staat was om zijn identiteit aan te tonen, omdat (ii) verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming laattijdig indiende, omdat (iii) de basis voor de juridische problemen die verzoeker kende, namelijk zijn politiek activisme, volstrekt ongeloofwaardig is en omdat (iv) verzoeker over zijn juridische problemen zeer tegenstrijdige en volstrekt ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren dat de commissaris-generaal zijn beslissingen niet zorgvuldig heeft voorbereid en gestoeld op een correcte en volledige beoordeling van de feiten en omstandigheden overeenkomstig de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, zonder dit te concretiseren, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Waar verzoeker de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden tracht te verklaren door concentratieproblemen ten gevolge van astma en het gebruik van een mondmasker, wijst de Raad erop dat hierover in de bestreden beslissing werd geoordeeld dat dit zijn gehoor op geen enkele manier in de weg stond, temeer nu verzoeker tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS), na toepassing van de heersende veiligheidsmaatregelen wegens de Covid-epidemie, in staat was zijn mondmasker af te zetten. Verzoeker toont het tegendeel niet aan. Ook heeft verzoeker op geen enkel moment, noch bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch bij zijn verklaring volgend verzoek, noch tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS, gewag gemaakt van concentratieproblemen ten gevolge van zijn astma en het dragen van een mondmasker. Bij het invullen van de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” gevraagd toe te lichten op welke wijze zijn astmaproblemen een invloed kunnen hebben op zijn deelname aan de procedure, antwoordde verzoeker dat hij zijn interview wel kan afleggen (administratief dossier, stuk 7, vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ, vraag 1). Bovendien – en ten overvloede – stelt de Raad vast dat verzoeker nalaat te verduidelijken welke versie van de door hem afgelegde verklaringen omwille van zijn concentratieproblemen onjuist zou zijn en welke niet. Ten slotte kan er – eveneens ten overvloede – nog op worden gewezen dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers vrees voor vervolging omwille van zijn politieke activiteiten. Dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd is slechts een van de verschillende overwegingen die tot dit besluit hebben geleid.

Voorts kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij het CGVS verwijt geen poging te hebben ondernomen om te weten of hij politiek actief is in de partij BNP en of hij in Bangladesh juridisch vervolgd zou worden. Verzoeker heeft immers de mogelijkheid gekregen om de nodige stukken hiervan bij te brengen en om hierover coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen af te leggen. Gelet op het voorgaande, is verzoeker hierin evenwel niet geslaagd.

Waar verzoeker nog aanhaalt dat er ook geen studie is over zijn verblijfplaats in zijn land van herkomst, laat hij na *in concreto* toe te lichten – en de Raad ziet niet in – welke invloed een dergelijke studie zou kunnen hebben op de beoordeling van zijn persoonlijke vluchtmotieven.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op het voorgaande, kan verzoeker niet worden gevolgd in zoverre hij voorhoudt dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

2.3.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat aan zijn vrees voor vervolging omwille van zijn politieke activiteiten geen enkel geloof kan worden gehecht.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Bangladesh zou hebben gekend.

2.3.2.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van deze bepaling. Dit wordt door verzoeker niet betwist, zodat dit oordeel onverminderd overeind blijft en door de Raad tot het zijne wordt gemaakt.

2.3.2.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.4. Waar verzoeker vraagt om ten minste de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN